

ΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ποιοι είμαστε

Σ αυτό το έντυπο γράφουμε εργαζόμενοι και άνεργοι κυρίως από τον ιδιωτικό τομέα: οικοδόμοι, εργάτες στη βιομηχανία, εργαζόμενοι στις υπηρεσίες, εργαζόμενοι που δουλεύουν με επισφαλείς συνθήκες εργασίας και από το δημόσιο.

Όλοι όσοι βιώνουμε στο πετσί μας τις νέες εργασιακές σχέσεις που μας επέβαλαν με το μνημόνιο και με αφορμή την καπιταλιστική κρίση.

Προερχόμαστε στην ουσία από 3 γενιές που η κάθε μια έδωσε την δική της μάχη από την περίοδο 80-85 στα εργοστάσια και οικοδομές, στην περίοδο 90 που είχε ηττηθεί το εργατικό κίνημα και συγκρούστηκε με πολλούς τρόπους και σε εργασιακούς χώρους και η γενιά που βγήκε από τα δεκεμβριανά του 2008 μέσα σε ακόμα πιο οξυμένες συνθήκες.

Μέσα από τις τωρινές δυσκολίες φαίνεται από μικρά και μεγάλα βήματα στους χώρους δουλειάς ότι γεννιούνται καινούργιες δυνατότητες και προοπτικές.

Έτσι, νοιώθουμε την ανάγκη, καταρχήν, να μαθαίνουμε για τα όσα συμβαίνουν μέσα στους χώρους δουλειάς.

Να μεταφέρουμε την εμπειρία μας γιατί κατανοούμε ότι τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε είναι πάνω κάτω τα ίδια.

Να ενημερώνουμε για όποιες κινητοποιήσεις γίνονται μέσα στους χώρους που περνάμε στα ψιλά γράμματα.

Να εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας σε κάθε αγώνα και σε κάθε πρόβλημα των εργαζομένων που γνωρίζουμε.

Να καταθέτουμε την άποψη μας για κάθε ζήτημα που μας αφορά γιατί πιστεύουμε ότι έχουμε πολλά να πούμε για να τα μάθουν όλοι.

Να οργανώσουμε την πάλη μας μέσα στους χώρους δουλειάς εκεί που καθημερινά βιώνουμε την εκμετάλλευση.

ergatikostypos@yahoo.gr

Το ΟΧΙ μπορεί να νικήσει μόνο με την οργάνωση του λαού

Τα μνημόνια δεν είναι μονόδρομος

Οργάνωση στους χώρους δουλειάς και στις γειτονιές

Να αποτρέψουμε κάθε νέο μέτρο που θα προσπαθήσουν να φορτώσουν στις πλάτες μας

σελ. 3

Το κάτεργο της Pizza Fan κλείνει μαγαζιά επειδή αντιστέκονται οι εργαζόμενοι και ανοίγει άλλα δύο στενά πιο πάνω!

Σελ. 8-9

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ 12 ΝΟΕΜΒΡΗ

ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ ΠΑΛΙΑ ΚΑΙ ΝΕΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ

Συνεντεύξεις εργαζομένων από
—ΕΛΠΕ

σελ. 12, 14

Άδεια και επίδομα αδείας
σελ. 10-11

Άνεργοι
σελ. 6-7

Το Σωματείο ΝΟΚΙΑ φορέας των συλλογικών διεκδικήσεων των εργαζομένων

σελ. 4

Η παρακαταθήκη του ΟΧΙ του λαού στο δημοψήφισμα

Στις 5 Ιουλίου πραγματοποιήθηκε το δημοψήφισμα για το «όχι» ή το «ναι» στην συμφωνία με το Σόιμπλε για την υπογραφή ενός νέου μνημονίου.

Ο ελληνικός λαός ενάντια σε όλες τις προβλέψεις, ψήφισε «όχι» σε μια τέτοια συμφωνία «καταδίκη».

Κυριάρχησε με 62% το «όχι» σε ένα νέο μνημόνιο.

Το προηγούμενο διάστημα από τη στιγμή που αποφάσισε η κυβέρνηση τη διενέργεια του δημοψηφίσματος, αφού η ίδια ήταν ανίκανη να αντιταχτεί μέχρι τέλους στα σχέδια των ισχυρών της Ευρώπης και να πραγματοποιήσει τις υποσχέσεις της απέναντι στο λαό που την ψήφισε για αυτό το σκοπό, όλα ήταν εναντίον σε μια προοπτική άρνησης και εναντίωσης στις μνημονικές επιλογές.

Οι 5 μεγάλοι σύνδεσμοι των βιομήχανων (ΣΕΒ κλπ.) πήραν θέση ανοιχτά με ανακοίνωση τους υπέρ του «ναι»

Οι 5 μεγάλοι σύνδεσμοι των βιομήχανων (ΣΕΒ κλπ.) πήραν θέση ανοιχτά με ανακοίνωση τους υπέρ του «ναι»

Τα ΜΜΕ βομβάρδιζαν την κοινή γνώμη για την ανάγκη στήριξης του «ναι» και έσπερναν την καταστροφολογία για τυχόν μη

στήριξης μιας συμφωνίας με την Ευρώπη. Ας θυμηθούμε το τι έλεγαν για τις ουρές στις τράπεζες, τις ελλείψεις που θα υπάρχουν σε τρόφιμα, βενζίνη, φάρμακα, κλπ.

Άνοιξαν το ζήτημα ότι η υπερψήφηση του «όχι» θα οδηγήσει στην έξοδο από την Ευρώπη και φυσικά για αυτούς δεν υπάρχει άλλος δρόμος παρά το χάος.

Επιστρατευτήκαν οι πάντες στον αγώνα για την επικράτηση του «ναι». Από τον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη μέχρι το Σάκη Ρουβά!!!! Πολλοί εργοδότες εκβίασαν τους εργαζομένους τους για την ψήφο τους στο «ναι» με τις αναγκαστικές αδειές, το κλείσιμο των επιχειρήσεων τους (ΛΟΚ άουτ) για τις ημέρες αυτές, σταμάτησαν τις πληρωμές.

Πολλοί ήταν αυτοί οι εργοδότες που απείλησαν ανοιχτά τους εργαζομένους για την ψήφο τους στο ναι με επιστολές, με ανοιχτές παρεμβάσεις τους για το τι πρέπει να ψηφίσουν όλοι. Η ΓΣΕΕ σαν το μεγαλύτερο συνδικαλιστικό όργανο των εργαζομένων και η ΟΤΟΕ πήραν, από την αρχή σχεδόν, θέση υπέρ του «ναι» δηλαδή υπέρ ενός νέου μνημονίου. Βγήκαν για άλλη μια φορά ξεδιάντροπα και πήραν τη θέση των εργοδοτών. Στην ουσία για άλλη μια φορά ακόμα η ηγεσία της ΓΣΕΕ στάθηκε απέναντι από τους εργαζομένους και πρόδωσε τα συμφέροντα μας τα οποία υποτίθεται ότι εκπροσωπεί.

Τη Δευτέρα 19 Οκτωβρίου έφυγε από κοντά μας ο Αντώνης άδικα και αιφνίδια αφού έχασε τη μάχη που έδινε για τη ζωή του σχεδόν ενάμιση μήνα στο νοσοκομείο μετά από το εργατικό ατύχημα που είχε τον Αύγουστο στον Ασπρόπυργο. Ο Αντώνης ήταν ένας νέος άνθρωπος με διάθεση για ζωή και ένας ενεργός σύντροφος. Τον γνωρίσαμε μέσα από την εργατική σύσκεψη – Κόκκινη Γραμμή όπου συμμετείχε και βρεθήκαμε πολλές φορές μαζί σε κοινούς αγώνες. Ήταν ένας από εμάς, τους χιλιάδες εργάτες που παλεύουν για το μεροκάματο με αξιοπρέπεια, χωρίς να σκύβουν το κεφάλι στη μοίρα, που ονειρεύονται τη νίκη του ανθρώπου απέναντι στην εκμετάλλευση. Δεν υπάρχουν λόγια παρηγοριάς όταν ένας τόσο νέος άνθρωπος φεύγει τόσο απρόσμενα, τα λόγια γίνονται σκιές. Συλλυπούμαστε την οικογένεια του Αντώνη. Φίλε, καλό ταξίδι.

ΕΝΗΜΕΡΩΝΟΜΑΣΤΕ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΟΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΜΑΣΤΕ ΓΙΑ ΤΑ ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ ΜΑΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Εργαζόμενοι κυρίως από τον ιδιωτικό τομέα: οικοδόμοι, εργάτες στη βιομηχανία, εμποροϋπάλληλοι, σερβιτόροι, εργαζόμενοι στις υπηρεσίες, εργαζόμενοι που δουλεύουν με επισφαλείς συνθήκες εργασίας, εργαζόμενοι στο δημόσιο και άνεργοι.

Όλοι όσοι βιώνουμε στο πετσί μας τις νέες εργασιακές σχέσεις, που ζούμε μια καινούρια κατάσταση με αλλαγές στο μισθό μας, στις υπερωρίες, στα επιδόματα, με κατάργηση των κλαδικών συμβάσεων και μη καταβολή των δεδουλευμένων μας.

Βρισκόμαστε κάθε Παρασκευή 7μ.μ., πίνοντας καφέ και συζητάμε τα προβλήματα μας, ανταλλάσσουμε εμπειρίες για τις εργασιακές συνθήκες που ζούμε, παίρνοντας συμβουλές από δικηγόρους και λογιστές και οργανώνουμε τις κινήσεις μας για να δώσουμε συλλογικά λύση στα εργασιακά μας προβλήματα.

Γιατί ξέρουμε ότι εάν δεν κινητοποιηθούμε εμείς οι ίδιοι κανένας δεν θα ασχοληθεί με τα προβλήματα μας.

Βρισκόμαστε κάθε Παρασκευή 7-9 μ.μ. στο κτίριο [κτιπιο] Ιουλιανού και Ρεθύμνου 11, Αθήνα κοντά στο Πεδίον του Άρεως.

Ενάντια σ όλο αυτό το κλίμα ιδιαίτερα στα αστικά κέντρα οι εργαζόμενοι και γενικότερα η πλειοψηφία του ελληνικού λαού ψήφισε «όχι» σε νέες περικοπές, φορούσε νέα χειροτέρα εργασιακά μετρά κλπ.

Μεγάλη πλειοψηφία του λαού κατάλαβε πια φανερά τι σημαίνει ευρωπαϊκή ένωση και ποιανού τα συμφέροντα εξυπηρετεί. Η ένωση των ισχυρών με μοναδικό συμφέρον το οικονομικό κέρδος τους και το ξεζούμισμα των λαών και των εργαζομένων.

Η στάση της κυβέρνησης μετρά το δημοψήφισμα ήταν τελείως διαφορετική από την εντολή που είχε πάρει από τον κόσμο.

Αυτό έσπειρε την απογοήτευση και την παραίτηση σε κάποιους αλλά βασικά ξεκαθάρισε σε όλους μας ότι δεν φτάνει η ανάθεση σε κάποιους για να μας λύσουν τα προβλήματα. Ξεμπεδέψαμε με τις αυταπάτες μας ότι έτσι ευκολά θα νικούσαμε τα συμφέροντα του κεφαλαίου και έφταναν οι εκλογές για να το καταφέρουμε αυτό. Έδειξε για άλλη μια φορά ότι μόνο ο δρόμος του δικού μας αγώνα και της οργάνωσης μας, μπορεί να παίξει ρολό στο να αλλάξουν τα πράγματα για να πάρουμε τις τύχες στα χεριά μας.

Αυτό που έχουμε να κάνουμε μπροστά μας είναι

A. να παλέψουμε οργανωμένα μέσα από τους χώρους δουλειάς μας, στήνοντας οργανώσεις ώστε να αποτρέψουμε κάθε νέο μετρώ που θα προσπαθήσουν να φορτώσουν πάλι στις πλάτες μας, να μην περάσει κανένα καινούργιο νομοσχέδιο, να σταματήσουμε τις ορέξεις των εργοδοτών για περισσότερο ξεζούμισμα.

B. Να παλέψουμε σε κάθε γειτονιά να μην περάσουν τα νέα μετρά, πλειστηριασμοί σπιτιών κλπ.

Γ. να ξεμπροστιάσουμε την ηγεσία της ΓΣΕΕ με κάθε τρόπο σε κάθε εργαζόμενο και να παλέψουμε να φύγουν από τα συνδικαλιστικά όργανα οι προδότες των εργατών

Εργατική σύσκεψη

Το Σωματείο NOKIA φορέας των συλλογικών διεκδικήσεων των εργαζομένων

Συνέντευξη από μέλος της διοίκησης του επιχειρησιακού σωματείου

Θα θέλαμε να μας κάνετε μια παρουσίαση του Σωματείου σας (πότε φτιάχτηκε, πόσα μέλη έχει, κάτω από ποιες συνθήκες κλπ)

Η ανάγκη για ίδρυση του Σωματείου Εργαζομένων δημιουργήθηκε το 2007 όταν οι συνάδελφοι που στελέχωναν τα τηλεπικοινωνιακά τμήματα της Siemens, προσχώρησαν μαζί με τους αντίστοιχους συναδέλφους τους στην Nokia, στην καινούργια εταιρεία που φτιάχτηκε τότε την NSN. Οι εργαζόμενοι πλέον δεν μπορούσαμε να καλυφτούμε από το Σωματείο Εργαζομένων στη Siemens, οπότε αναζητήσαμε έναν φορέα για τις συλλογικές μας διεκδικήσεις, κοντά στα προβλήματά μας, ώστε να οργανωθούμε προς την επίλυσή τους. Από τότε έως σήμερα τη σωματείο μας έχει κάνει μια πορεία με δυσκολίες, συλλογική προσπάθεια, διαπραγματεύσεις, μεταξύ μας ζυμώσεις και αλληλοβοήθεια. Τα σημαντικότερα σημεία της πορείας αυτής είναι:

3/2007 -Ιδρυτική πράξη

8/2008 - Σύνταξη Καταστατικού

6/2011 - Ανακίνηση του ζητήματος των συμβάσεων των μηχανικών, τις οποίες η διοίκηση αρνούνταν παρανόμως να τηρήσει. Η διφορούμενη η θέση του υπουργείου οδήγησε στο πάγωμα της διεκδίκησης.

10/2011 - Οργάνωση με επιτυχία στάσης εργασίας για κτηριακά προβλήματα που έθεταν σε κίνδυνο την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων, με απαίτηση για άμεση επίλυσή τους. Άμεση κινητοποίηση της διοίκησης για τα κτηριακά.

12/2011 - Αναδιοργάνωση της εταιρείας και οι

πρώτες απολύσεις. Οργάνωση και ενημέρωση των συναδέλφων, πίεση προς τη διοίκηση. Η άμεση δράση και η συνεπής στάση του σωματείου πέτυχαν τη μείωση των αρχικά αποφασισμένων απολύσεων και την αύξηση του ύψους των αποζημιώσεων για τους/ις απολυμένους/ες.

12/2012 - Στάση εργασίας για τις νέες φημολογούμενες απολύσεις.

1/2013 - Νέο κύμα απολύσεων λόγω αναδιοργάνωσης.

4/2014 - Μειωμένη και εν κρυπτώ πληρωμή αναδρομικών αποζημιώσεων για τους μηχανικούς (βλέπε 06/2011). Αντιταχθήκαμε στην μειωμένη και εν κρυπτώ πληρωμή των αναδρομικών από τη διοίκηση, ενημερώσαμε τους συναδέλφους για τις αξιώσεις που μπορούν να έχουν, θέσαμε το ζήτημα στο υπουργείο εργασίας, πετύχαμε να πάρουν τα αναδρομικά και κατηγορίες συναδέλφων οι οποίες αρχικά δεν είχαν πληρωθεί από τη διοίκηση.

Τέλος, το σωματείο μας, που πλέον αριθμεί περίπου 450 μέλη, συμμετέχει με συνέπεια σε κάθε γενική απεργία ή απεργία του κλάδου μας. Στηρίζουμε, είτε με τη φυσική μας παρουσία, είτε με έκδοση ψηφισμάτων, απεργιακούς αγώνες και εργατικές

διεκδικήσεις. Στηρίζουμε αγωνιζόμενους συνάδελφους, θεωρώντας πως η συναδελφικότητα προκύπτει από την ευρεία έννοια του ανθρώπου που θεωρείται πωλούντας την εργατική του δύναμη και όχι από τα στενά όρια μιας εταιρείας ή μιας συντεχνίας. Ο λόγος που δείχνουμε έμπρακτα την αλληλεγγύη μας δεν είναι η ικανοποίηση κάποιας μεταφυσικής ανάγκης. Το κάνουμε επειδή αναγνωρίζουμε τη χρησιμότητα της σύμπνοιας των εκμεταλλευόμενων απέναντι στην εργοδοσία και το κράτος, κάτω από τη λυσσώδη επίθεση που δέχονται όλοι οι εργαζόμενοι, σε θεσμικό και κοινωνικό επίπεδο. Για να καταφέρουμε να πάρουμε τη ζωή μας στα χέρια μας.

2. Ποιες είναι οι διεκδικήσεις σας (Προβλήματα στους χώρους εργασίας)

Πάνγιες διεκδικήσεις μας είναι :

Η αναβάθμιση συνθηκών εργασίας μέσα από την επίλυση κτηριακών προβλημάτων (συνωστισμός στους χώρους εργασίας και εστίασης, κακός εξαερισμός και κακή μόνωση χώρων εργασίας) καθώς και μέσα από ελέγχους της εκπεμπόμε-

νης ακτινοβολίας κεραιών που γεινιάζουν με τους χώρους εργασίας μας.

Η δωρεάν μετακίνηση των συναδέλφων που δεν διαθέτουν δικό τους μεταφορικό μέσο από και προς την εταιρεία. Η ενασχόληση των εργαζομένων με το ζήτημα και η συνδρομή του Σωματείου έχει καταφέρει τη θέπιση των μισθωμένων από τη διοίκηση λεωφορείων και μετέπειτα την επέκταση των δρομολογίων.

Η υπεράσπιση του οκταώρου και η τήρηση της ισχύουσας νομοθεσίας αναφορικά με την υπερωριακή απασχόληση.

Επικείμενη διεκδίκηση είναι η υπογραφή επιχειρησιακής συλλογικής σύμβασης εργασίας που να αναβαθμίζει την θέση μας μισθολογικά καθώς και στις συνθήκες εργασίας μας.

3. Πως σκέφτεστε να διευρύνετε τις δυνατότητες σας μέσα στους χώρους δουλειάς σας; Με ποιο τρόπο προσπαθείτε να δυναμώσετε τους δεσμούς σας με τα μέλη σας και τους εργαζόμενους;

Μέσα από πολύμορφη προσπάθεια διασύνδε-

σης με τους/ις συναδέλφους / ιες όπως κάλεσμα ανοικτών συζητήσεων, οργάνωσης και προπαγάνδης των Γενικών Συνελεύσεων, αποστολή ανακοινώσεων για εργασιακά θέματα, καλέσματα σε κινητοποιήσεις και απεργίες, περιοδείες στους χώρους εργασίας για εγγραφές νέων μελών και αμφίδρομη κατ' ιδίαν ενημέρωση, οργάνωση εξόδων σε θεατρικές παραστάσεις. Προσπαθούμε να εμπλέξουμε περισσότερο συναδέλφους πιο ενεργά στο σωματείο, μοιράζοντας τη δουλειά του ΔΣ (όπου είναι εφικτό) και σε συναδέλφους εκτός ΔΣ, φτιάχνοντας ανοιχτές επιτροπές (πχ. για τη σύνταξη της Επιχειρησιακής ΣΣΕ), καθώς και ανοίγοντας θέματα που δεν αφορούν αυστηρά «τα του οίκου μας» (πχ. κατάργηση της κυριακάτικης αργίας) σε πιο ανοιχτές δομές (τακτικές συνελεύσεις και συσπείρωση συναδέλφων γύρω από δράσεις, ενημερώσεις από άλλους εργατικούς αγώνες)

ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΣΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Τα τελευταία χρόνια καταργήθηκαν με συνοπτικές και καταγιωτικές διαδικασίες οι συλλογικές συμβάσεις, η αξιοπρέπεια, τα εργασιακά και δημοκρατικά δικαιώματα.

Η λεγόμενη μεσαία τάξη καταρρέει ενώ μια ολιγαρχία συμφερόντων αισχροκερδεί κατέχοντας παράνομα και καταχρηστικά κάθε μορφή εξουσίας.

Η κοινωνία δείχνει αιφνιδιασμένη και αποπροσανατολισμένη. Ένα μεγάλο κομμάτι της αναπροσδιορίζεται και ψάχνει διεξοδο μέσα από πολιτικές διαδικασίες, κομματικές οργανώσεις, αυτοοργανωμένες κοινωνικές συλλογικότητες, συνδικαλιστικά σωματεία κ.α.

Οι συνθήκες αλλάζουν, οι εφαρμοσμένες συνδικαλιστικές νοσοτροπίες και τακτικές, δείχνουν, να μην μπορούν να ακολουθήσουν τα προβλήματα, των εργαζομένων, με αποτέλεσμα, την ανασφάλεια, τον φόβο, την απογοήτευση και την ηττοπαθή αντιμετώπιση των επιθέσεων που δεχόμαστε.

Καταθέτω τον εξής προβληματισμό όσο αφορά την οργάνωση και την δράση του σωματείου: η εκπροσώπηση των εργαζομένων στο σωματείο με άξονα την κομματική τοποθέτηση – καθοδήγηση έχει αποδειχτεί άκαρπη, ανεπαρκής και διασπαστική.

άσπαση των κοινωνικών και πολιτικών μορφών διεκδίκησης

Οι σύγχρονες κοινωνικές συνθήκες και ανάγκες οδηγούν στην ανασυγκρότηση και τη νέα σύνθεση από τη βάση της κοινωνίας ενός συνδικαλιστικού σωματείου το οποίο θα απαντά και θα καθοδηγείται από τις ανάγκες και τα αιτήματα των εργαζομένων. Ένα από τα εργαλεία για το ενεργό χτίσιμο ενός ζωντανού και δυναμικού σωματείου είναι οι εργατικές επιτροπές. Επιτρέπουν τη δημιουργία σχέσεων και αλληλεπίδρασης στους χώρους δουλειάς μεταξύ των εργαζομένων αναδεικνύοντας την αλληλεγγύη, την εμπιστοσύνη και τον εποικοδομητικό πολιτικό διάλογο.

Η ταξική συνείδηση δημιουργείται και δυναμώνει μέσα από τους χώρους δουλειάς. Ο ίδιος ο εργαζόμενος διαμορφώνει, καθοδηγεί με την στάση του, την έκφραση των προβληματισμών του και τις ανάγκες του, την αγωνιστική κατεύθυνση του σωματείου. Μέσα από τις εργατικές επιτροπές, που η σύνθεση τους θα είναι ταυτισμένη με κοινά εργατικά χαρακτηριστικά, όπως για παράδειγμα οι εργαζόμενοι που εργάζονται στην ίδια επιχείρηση και εργαζόμενοι που εργάζονται σε ολιγάριθμες επιχειρήσεις.

Η λειτουργία τους, θα είναι αυτόνομη και ανεξάρτητη. Θα αναλαμβάνουν τον συντονισμό αγωνιστικών κινήσεων, θα εξασφαλίζουν την αναγκαία μυστικότητα για τη διαφύλαξη της εργασίας των μελών τους. Θα καλύπτουν την ανάγκη για ενημέρωση και επικοινωνία των συναδέλφων τους. Στόχος τους θα είναι η αύξηση μελών τους, με τη συνεργασία και την ενεργή παρουσία του σωματείου.

Η εκπροσώπηση των εργαζομένων με άξονα την κομματική τοποθέτηση – καθοδήγηση έχει αποδειχτεί προβληματική και διασπαστική, για την λειτουργία του σωματείου. Η μετάθεση του ρόλου των κομματικών παρατάξεων, εντός του σωματείου, στις εργατικές επιτροπές θα δυναμώσει τον κοινό αγώνα, θα καλύψει το κενό που υπάρχει στην αντιπροσώπευση των εργαζομένων σε ολιγάριθμες επιχειρήσεις. Τέλος οι εργατικές επιτροπές είναι ένα εργαλείο στα χέρια των εργαζομένων να αναζητήσουν αγώνες συνδιαμορφώνοντας την ταξική τους συνείδηση.

Δ.Κ.

Οι συνθήκες αλλάζουν, οι εφαρμοσμένες συνδικαλιστικές νοσοτροπίες και τακτικές, δείχνουν, να μην μπορούν να ακολουθήσουν τα προβλήματα, των εργαζομένων, με αποτέλεσμα, την ανασφάλεια, τον φόβο, την απογοήτευση και την ηττοπαθή αντιμετώπιση των επιθέσεων που δεχόμαστε.

Απέναντι στον εφιάλτη της ανεργίας: Οργανωμάστε, Αγωνιζόμαστε, Γινόμαστε Ενεργοί

Είναι αδιαμφισβήτητο το γεγονός ότι τα τελευταία 5 χρόνια έχει προστεθεί ακόμα ένας εφιάλτης στη ζωή της εργατικής τάξης και των εργαζόμενων, σ' όλες τις λαϊκές οικογένειες, ο εφιάλτης της ανεργίας.

Δεν ανακαλύπτει κανείς την Αμερική αν διαπιστώσει ότι οι εξελίξεις στην οικονομία και την πολιτική το επόμενο διάστημα θα συντηρούν αυτόν τον εφιάλτη και θα τον μετατρέπουν σε πραγματική κόλαση. Η ολοένα μεγαλύτερη και γοργότερη τεχνολογική ανάπτυξη σε συνδυασμό με το ότι είναι στον έλεγχο και την υπηρεσία του κεφαλαίου το οποίο αναδιαρθρώνεται για να εξασφαλίσει την κερδοφορία του, μας κάνει να νιώθουμε σύγχοροι για την πραγματική κόλαση που μας περιμένει. Ούτε από τη σκοπιά της πολιτικής και μετά από τις τελευταίες εξελίξεις (εκλογές, ανάδειξη νέας κυβέρνησης, διαπραγματεύσεις κλπ) μπορεί κανείς να είναι αισιόδοξος για κάτι καλύτερο.

Τα στοιχεία που δίνουν οι κυβερνητικές πηγές και οι προβλέψεις τους για παραπέρα όξυνση του προβλή-

ματος κάνουν και τον πιο δύσπιστο να προβληματίζονται. 1.230.000 άνεργοι, οι 900.000 μακροχρόνια δηλαδή σχεδόν το 1/3 της εργατικής τάξης εκτός παραγωγής. Το 50% της νεολαίας παρά την προετοιμασία της για την προετοιμασία της για την εργασία δεν έχει έρθει ακόμα σε καμιά επαφή με αυτήν. Μόνο 110.000 επιδοτούνται, κανένας δεν έχει τη δυνατότητα της μετακίνησης χωρίς κόστος και όσοι τολμούν μαζεύουν πρόστιμα, ακόμα χειρότερα κανένας δεν έχει πρόσβαση στα φάρμακα και στις ιατρικές εξετάσεις αφού το κόστος είναι δυσβάσταχτο. 52.000 ανακυκλώνονται σε διάφορα voucher και προγράμματα που ωφελούν τις επιχειρήσεις.

Δεν είναι της ώρας ούτε να στατιστικολογούμε, ούτε να πολιτικολογούμε με την κακή έννοια γύρω από το πρόβλημα, δεν μπορεί όμως να περάσει απαρατήρητο το γεγονός ότι μπροστά στη λαίλαπα των τελευταίων χρόνων κεφάλαιο και κυβέρνηση κυνικά προσπαθούν να μας πείσουν ότι όλο αυτό που ζούμε είναι σαν φυσικό φαινόμενο. Έτσι είναι γι' αυτούς που θεωρούν φυσικό φαινόμενο την εκμετάλλευ-

ση της ανθρώπινης εργασίας για παραγωγή πλούτου από κάποιους άλλους και όχι δραστηριότητα για την κάλυψη των υλικών και πνευματικών αναγκών της κοινωνίας. Έτσι είναι γι' αυτούς που μετέτρεψαν τη συνειδητή αυτή δραστηριότητα σε εμπόρευμα (που ποτέ δε μας είπαν από πού πήραν το δικαίωμα) και όταν δεν τους φέρνει τα απαραίτητα κατά τη γνώμη τους πλούτη, την καταστρέφουν. Έτσι είναι και για τις κυβερνήσεις που ακόμα και με την καλύτερη θέληση δεν πρόκειται ποτέ να βρουν λύσεις όσο υπηρετούν αυτή τη διαδικασία παραγωγής ως

μοντέλο.

Από την άλλη μεριά όλοι εμείς ξέρουμε πολύ καλά ότι δεν είναι έτσι. Ξέρουμε πολύ καλά ότι η μοίρα μας δεν είναι να ζούμε για να οικονομάνε κάποιον, να ζούμε όπως και όσο θέλουν οι «ελέω Θεού» έμποροι των ικανοτήτων μας. Και δεν είναι έτσι γιατί τί η φύση δε θα μας χάριζε αυτή την ικανότητα για εργατικούς πλούτη, την καταστρέφουν. Έτσι είναι και για τις κυβερνήσεις που ακόμα και με την καλύτερη θέληση δεν πρόκειται ποτέ να βρουν λύσεις όσο υπηρετούν αυτή τη διαδικασία παραγωγής ως

αξιοπρεπείς συνθήκες και μισθό που θα καλύπτει τις ανάγκες μας. Τόσο κοινότητα αλλά και τόσο πραγματικά αναγκαία.

Στο ερώτημα και πώς μπορεί να προκύψει αυτό απαιτάμε όχι βέβαια ως φυσικό φαινόμενο. Θα προκύψει μέσα από μάχες που θα αμφισβητούν το σημερινό μοντέλο οικονομικής ανάπτυξης, το συγκεκριμένο μοντέλο τρόπου παραγωγής. Άμεσα με την έναρξη ενός σχεδίου δημόσιων δαπανών με γνώμονα τις κοινωνικές ανάγκες, με εργατικό έλεγχο στην

Είναι αδιαμφισβήτητο το γεγονός ότι τα τελευταία 5 χρόνια έχει προστεθεί ακόμα ένας εφιάλτης στη ζωή της εργατικής τάξης και των εργαζόμενων, σ' όλες τις λαϊκές οικογένειες, ο εφιάλτης της ανεργίας.

Με βάση αυτά γνώμη μας είναι ότι το πρόβλημα της οργάνωσης των ανέργων και όχι των αλληλέγγυων τους, μπορεί να προχωρήσει με τον από κοινού σχεδιασμό μαζικών πλατιών επιτροπών ανέργων στις γειτονιές κυρίως και σε όποιους χώρους δουλειάς υπάρχουν απολύσεις.

παργωγή και με την ενθικόπιση τραπεζών για την εξασφάλιση πόρων. Με το πέρασμα στο δημόσιο χωρίς αποζημίωση και την παράδοση στους εργάτες όλων των παραγωγικών μονάδων που εγκαταλείπουν οι ιδιοκτήτες τους. Δεν έχουμε αυταπάτες, ξέρουμε ότι απαιτούν πολιτικές λύσεις αυτές οι επιλο-

Μπροστά σ' αυτή την επί-πονη και επίμονη διαδικασία πώς θα επιβιώσουμε; Η διεκδίκηση από μέρους μας ταυτόχρονα και άμεσα της δωρεάν μετακίνησης χωρίς το φόβο του ελεγκτή, της πρόσβασης ακόμα και σ' αυτό το άθλιο σύστημα υγείας και στα φάρμακα, του δικαιώματος να μη φορολογούμαστε αφού δεν παράγουμε χωρίς δική μας ευθύνη και κυρίως του δικαιώματος να επιδοτούμαστε όλοι χωρίς προϋποθέσεις για όσο διάστημα μας έχουν άνεργους από ένα ταμείο που υπάρχει από τις εισφορές μας, είναι αδιαπραγμάτευτη ανάγκη του σήμερα που δεν έρχεται σε αντιπαράθεση με τον αγώνα για μόνιμη και σταθερή δουλειά που θα είναι και αγώνας όλης της κοινωνίας των εργαζομένων.

Όσο απαραίτητη είναι η μελέτη της κατάστασης άλλο

τόσο απαραίτητη είναι και η ανατροπή της. Νομίζουμε κανείς δε διαφωνεί πως η λύση είναι η οργάνωση και ο αγώνας. Αυτές οι δυο λέξεις είναι διαλεκτικά δεμένες μεταξύ τους. Σ' όλες τις κοινωνικές εκδηλώσεις παντού και πάντα το ένα προϋπόθετεί το άλλο. Τα τελευταία χρόνια άνοιξε και δυνάμωσε η συζήτηση γύρω από αυτό το δίδυμο σε ότι αφορά την ανεργία και τους ανέργους και νομίζουμε ότι συμβάλαμε κι εμείς σε αυτό. Βέβαια δεν προέκυψε με παρθενογένεση, υπήρξαν πρώτα θήματα πρώτες συλλογικότητες στο χώρο που όμως κατά τη γνώμη μας δεν κάλυπταν με επάρκεια τα ζητήματα. Παρά τις επεξεργασίες και τους αγώνες τους θεωρήσαμε ότι χρειαζόταν ένα βήμα πιο πέρα. Προσπαθήσαμε να συμβάλουμε σε αυτό με όλες μας τις δυνάμεις, με τα λάθη μας και τις αδυναμίες μας, πάντα όμως με τη διάθεση να συμπορευτούμε με όλους όσους ασχολούνταν ή ήθελαν να ασχοληθούν ανεξάρτητα από τη γενικότερη συμφωνία μας.

Από τον πρώτο καιρό, σχεδόν δυόμισι χρόνια, και από την πρώτη μας ανακοίνωση που βάζαμε τη δική μας οπτική στο πρόβλημα καλούσαμε σε συντονισμό για άμεση οργάνωση κινητοποιήσεων, πότε για δωρεάν μετακίνηση, πότε για το επίδομα κλπ. Άλλοι μας τμήσαν με την παρουσία τους και τη συμμετοχή τους, άλλοι όχι. Πάντως η εμπειρία μας λέει πως όταν

υπήρξε πραγματικός συντονισμός έστω και λίγων δυνάμεων πήγαμε τα πράγματα ένα βήμα πιο πέρα.

Δεν έχουμε τη διάθεση ούτε να γκριλιάσουμε ούτε να παραπονεθούμε σε κανέναν. Ούτε με τη σημερινή πρόσκληση που σας απευθύναμε θέλουμε να επιβάλουμε μια ντε φάκτο άποψη. Θέλουμε να βρεθούμε, να συζητήσουμε, να ανταλλάξουμε απόψεις και κυρίως να συμβάλουμε στην οργάνωση των ανέργων αυτών καθ'αυτών. Είμαστε πεπεισμένοι πως όλοι όσοι είμαστε εδώ προσδοκάμε το ίδιο, όμως κατά τη γνώμη μας μια

σειρά από προβληματισμούς φρενάρουν αυτή τη διαδικασία.

Τι πρέπει να κάνουν οι άνεργοι;

Να ενταχθούμε ή όχι στα σωματεία μας;

Να ενταχθούμε σε άλλες πλατύτερες λαϊκές οργανώσεις και να φτιάξουμε εκεί το ας πούμε τμήμα μας;

Να φτιάξουμε οργανώσεις συλλογικότητες που να θυμίζουν περισσότερο παρατάξεις και να κοινοβουλευτικοποιήσουμε την πάλη μας;

Να φτιάξουμε πλατιές μαζικές επιτροπές ανέργων στις γειτονιές και τους χώρους δουλειάς (αν πρόκειται για απολυμένους) ή επιτροπή εργαζομένων στα voucher σαν κομμάτια του ήδη οργανωμένου εργατικού κινήματος, ή απόμεινες από αυτό τέλος πάντων, που όμως θα έχει την ευθύνη της οργάνωσης της πάλης του και των αιτημάτων του;

Τι από όλα αυτά;

Νομίζουμε ότι για να απαντήσει κανείς πρέπει να πάρει υπόψη του ορισμένα πράγματα.

Το χαμηλό ποσοστό συνδικαλισμού των νυν ανέργων ως εργαζομένων την περίοδο που δούλευαν. Αυτό ήταν κάτω από το 20%.

Το μεγαλύτερο κομμάτι της νεολαίας που περιμένει να πιάσει δουλειά ή δούλεψε λίγο δεν έχει καθόλου συνδικαλιστική εμπειρία.

Ένα μεγάλο μέρος του συνδικαλιστικού κινήματος είναι χρωκοπημένο εξαιτίας της γραφειοκρατίας και δεν είναι διατεθειμένο να παίξει ένα ρόλο.

Η χαμηλή αγωνιστική συνείδηση και εξαιτίας του προβλήματος της ανεργίας δε βοηθάει στη γενικότερη συμμετοχή σε πλατιές λαϊκές οργανώσεις.

Η εμπειρία δείχνει ότι η οργάνωση με βάση τα κοινά αιτήματα και τον από κοινού σχεδιασμό της πάλης είναι πιο προσβάσιμη παρά τις δυσκολίες που κι αυτή περιέχει.

Με βάση αυτά γνώμη μας είναι ότι το πρόβλημα της οργάνωσης των ανέργων και όχι των αλληλέγγυων τους, μπορεί να προχωρήσει με τον από κοινού σχεδιασμό μαζικών πλατιών επιτροπών ανέργων στις γειτονιές κυρίως και σε όποιους χώρους δουλειάς υπάρχουν απολύσεις.

Επιτροπές που θα συντάσσονται με το μαχητικό κομμάτι του εργατικού κινήματος, θα στηρίζονται σε αυτό και από αυτό.

Όχι επιτροπές παρατάξεις, αλλά επιτροπές μαζικές εξαιτίας των αιτημάτων τους και μαχητικές εξαιτίας της αποφασιστικότητάς τους να παλέψουν γι' αυτά.

Επιτροπές ζωντανές, κομμάτι του τοπικού λαϊκού κινή-

ματος που θα είναι αποκόμμι όλων των ανέργων και όχι μόνο των αλληλέγγυων τους.

Επιτροπές που θα ζητούν και θα απαιτούν την στήριξη των σωματείων και λαϊκών συνελεύσεων, εργατικών λεσχών κλπ. Βέβαια αυτό δεν έρχεται σε αντιπαράθεση ούτε με τη δάση πρωτοπόρων ανέργων στα σωματεία τους, ούτε με τη δράση πολιτικών πρωτοποριών μέσα σε αυτές.

Για όλα αυτά και ότι άλλο γεννήσει η σημερινή κουβέντα καλέσαμε σήμερα ανέργων και συλλογικότητες να σας καταθέσουμε προβληματισμό, να σας ακούσουμε, να συμφωνήσουμε και να διαφωνήσουμε με συντροφιικό κλίμα έτσι ώστε να πάμε ακόμα πιο πέρα την οργάνωση και πάλη των ίδιων των ανέργων και γιατί όχι, να συμβάλουμε έστω και στο ελάχιστο και μ' αυτό τον τρόπο στο φτιάξιμο μιας κοινωνίας όπου η λέξη ανεργία δε θα υπάρχει σε κανένα λεξικό.

Ένα μεγάλο μέρος του συνδικαλιστικού κινήματος είναι χρωκοπημένο εξαιτίας της γραφειοκρατίας και δεν είναι διατεθειμένο να παίξει ένα ρόλο.

Δικάζεται εργαζόμενος στην Pizza Fan

“Μια φορά έβαλαν στο κλουβί το κατσίκι και το λάχανο. Το πρωί δεν υπήρχε το λάχανο στο κλουβί αλλά υπήρχαν οι πράσινες κοπριές του κατσικιού αλλά λόγω της έλλειψης αποδεικτικών στοιχείων και των μαρτύρων υπόθεση έκλεισε”

Αντζει Σαπκόφσκι -» Εποχή της καταιγίδας«

Αυτό θα θυμηθεί κανείς, όταν θα προσπαθήσει κανείς να διεκδικήσει τα εργατικά του δικαιώματα και όλα όσα δικαιούται από το νόμο. Ειδικά όταν οι νόμοι είναι κομμένοι και ραμμένοι στα μέτρα των εργοδοτών. Σημαντικό είναι η «διατήρηση των θέσεων της εργασίας», τα στατιστικά κλπ. και δεν πειράζει εάν θα χάσουν οι εργαζόμενοι την θέση της εργασίας, τα δικαιώματα τους κλπ. Όταν δεν μπορείς να αποδείξεις ότι το «κατσίκι έφαγε το λάχανο» (δεν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία, ούτε μάρτυρες), τότε... Αυτό είναι το σημαντικό, να μη μπορεί κανείς να αποδείξει κάτι. π.χ. ο εργαζόμενος που δούλευε δεν εμφανιζόταν καν στη θέση εργασίας του αλλά με κάποιο μαγικό κόλπο η επιχείρηση λειτουργεί κανονικά. Ως συνήθως δεν υπάρχουν τα παρουσολόγια ή αλλά έγγραφα που καταγράφουν την παρουσία των εργαζομένων στο χώρο εργασίας, που να δείχνει πόσες ώρες εργαζόταν ο εργαζόμενος και

πότε. Δηλαδή η εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας πλήρως βασίζεται πάνω στο φιλότιμο του εκάστοτε εργοδότη. Έτσι όπως έλεγε ο Ντοστογιέφσκι «άμα δεν υπάρχει ο θεός, όλα επιτρέπονται». Χρησιμοποιώντας τις ατέλειες τον νόμων (κομμένοι και ραμμένοι στα μέτρα των εργοδοτών όπως είπαμε) και δυσκαμψία συστήματος γραφειοκρατίας, διαδικασίες της επίλυσης των εργατικών διαφορών και ύστερα δικαστηρίων περνούν συνήθως τα χρόνια. Ύστερα ακόμα και κερδίζοντας τα δικαστήρια (εάν θα αποδείξουμε πως το κατσίκι έφαγε το λάχανο), η εκτέλεση των αποφάσεων συχνά είναι αδύνατη... Αυτό δεν είπαμε; Να διατηρηθεί «η θέση εργασίας». Τυπικά όλα καλά. Όλα σύμφωνα με τους νόμους που ψήφισαν οι βουλευτές εκλεγμένοι από τον λαό. Βέβαια για τον λαό σκέφτονται και αυτόν επικαλούνται στις αντιπαραθέσεις μεταξύ τους. Έτσι λοιπόν τι έχουν να φοβηθούν οι εργοδότες; Ειδικά όταν

έχουν στηρίξει ένα σύστημα των δήθεν «δικαιοκρασιών», ανέρχεται στο ύψος των 2,8 εκ. € ετησίως τα οποία καταβάλλονται εμπρόθεσμα και με συνέπεια στις καθορισμένες ημερομηνίες καταβολής τους».

(<http://online-pressblog.blogspot.gr/2010/12/pizza-fan-17-2010.html>). Πληρώσει και τις εισφορές σε ΙΚΑ. Καλό δεν φαίνεται; Οι καταγγελλόμενοι στο ΙΚΑ από τους εργαζόμενους και δικαστι-

Στα χαρτιά όλα όμορφα και ωραία. Ποιος είδε “το κατσίκι να τρώει το λάχανο”; Φραντσαιζ! Νέες ευκαιρίες, νέα κόλπα!

κές διαμάχες όμως λένε άλλο... Όταν χρειαστεί, αρνείται όποια σχέση με το προσωπικό, με αυτό που υποτίθεται πως “απασχολεί” και πληρώνει και ΙΚΑ. Είναι «φραντσαιζ» είπαμε και δεν έχει καμία σχέση με τα καταστήματα κλπ. Και ποιος θα αποδείξει ότι το κατσίκι έφαγε το λάχανο; Από την άλλη η εταιρεία θέλει να μας πείσει πως οι εργαζόμενοι είναι ασφαλισμένοι στα καταστήματα της PIZZA Fan σύμφωνα με τις ώρες που δουλεύουν και ουδείς λόγος για την εισφοροδιαφυγή. Και αν γίνει κάτι (συμβεί καμία στραβή) και τα θεσμικά όργανα που τα χρυσοπληρώνουμε θα κανών το έλεγχο, ανακαλύψουν κάτι, θα βρει το μεπλά του ο ντόπιος καταστηματάρχης και η εταιρία θα παραμείνει καθαρή. Που δεν έχει καμία σχέση με τα καταστήματα οι υποτιθέμενες «εταιρείες». Ή μπορεί να αλλάξει χέρια το κατάστημα και να συνεχίζει την λειτουργία του με άλλο ΑΦΜ, άλλη επωνυμία. Η ακόμα να αλλάξει την διεύ-

Το κοινωνικό-πολιτικό σύστημα μέσα σε οποίο ζούμε, δεν μπορεί να λειτουργήσει αλλιώς όπως φαίνεται παρά μόνο να τρέφει τα παράσιτα, δήθεν «επιχειρηματίες», που υποτίθεται πως δημιουργούν τις θέσεις εργασίας του οποίου δεν μπορούν να λειτουργήσουν υπό κανονικές συνθήκες τηρώντας τους νόμους.

θυνση, να πάει δηλαδή μερικά τετράγωνα πιο πέρα. Στα χαρτιά όλα όμορφα και ωραία. Ποιος είδε «το κατσίκι να τρώει το λάχανο»; Φραντσαιζ! Νέες ευκαιρίες, νέα κόλπα! Έτσι μπορεί να μη πάει το μαγαζί καλά, να πτωχεύσει, να χρωστάει στους εργαζόμενους τα δεδουλευμένα, τα ένσημα, τις κυριακάτικες προσαυξήσεις κλπ. και απλά να κλείσει το μαγαζί, να «καθαρίσει» και να πάει σε αλλά χέρια με το παλιό προσωπικό αλλά με καινούργιες συμβάσεις (χάνοντας τα δικαιώματα) η με καινούργιο όπως «αποφασίσει ο καινούργιος «εργοδότης». Αυτά τα κόλπα έχει χρησιμοποιήσει ήδη επιτυχώς από την εταιρεία PIZZA Fan. Έτσι λοιπόν έκλεισε και το κατάστημα της PIZZA Fan στη Κυψέλη, επειδή δεν ήταν κερδοφόρο σύμφωνα με την επίσημη ανακοίνωση των εργοδοτών και στο εμπορικό επιμελητήριο έδειξαν μηδενικό ισολογισμό. Και το κατάστημα έκλεισε άρον άρον σε τρεις μέρες. Στο προσωπικό ανακοινώθηκε στη 30 Νοέμβρη. Και την επόμενη μέρα έκλεισε και τυπικά δια των τυπικών γραφειοκρατικών διαδικασιών. Το κατάστημα δεν απέφερε τα κέρδη σύμφωνα με τα στοιχεία που καταγράφονταν επισήμως! Ενώ υπάρχουν και άλλα στοιχεία, που λένε άλλα... Όταν το κατάστημα δεν πλήρωνε το ΙΚΑ σύμφωνα με τους ώρες που εργαζόταν οι εργαζόμενοι (εκκρεμεί καταγεγραμμένων 6 εργαζομένων στο ΙΚΑ), άλλα έλεγαν οι συμβάσεις, άλλα γινόταν στη πραγματικότητα. Όταν το κατάστημα δεν έκοβε πάντα αποδείξεις κλπ. Δηλαδή στην ουσία γλίτωνε τα έξοδα από εδώ και από εκεί, οι εργαζόμενοι είχαν αναλάβει το μέρος εξόδων του

καταστήματος (το μηχανάκι, βενζίνη, σέρβις, τα τηλέφωνα που έπαιρναν τους πελάτες, μοίραζαν τα διαφημιστικά φυλλάδια χωρίς αμοιβή κλπ.). Αλλά δεν είπαμε κανείς πως έφαγε το κατσίκι το λάχανο... Το κατάστημα άνοιξε στη Κυψέλη με την άλλη επωνυμία και με καινούργιο προσωπικό. Ενώ οι εργαζόμενοι του παλιού καταστήματος αναγκάστηκαν να μπουν στη διαδικασία διεκδίκησης των οφειλών προς αυτών δια νομικής οδού με τη γνωστή διαδικασία που καταγράφουμε πιο πάνω. Που πολύ καλά γνώριζε και η εταιρεία πριν κλείσει το μαγαζί και διώξει τους εργαζόμενους έξω. Η πραγματική όμως αξία κλεισίματος του καταστήματος ήταν... οι εργαζόμενοι! Όποιοι αρνούσαν να υποκύψουν μπροστά στις απειλές, πιέσεις και εκβιασμούς εργοδοτών και της εταιρείας. Από 2010 και ύστερα έδιναν μάχη για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων τους! Δεν συμφωνούσαν να υπογράψουν «καινούργιες συμβάσεις» με τις βλαπτικές για αυτούς μεταβολές, διεκδικούσαν τα ένσημα τους, κανονικές συνθήκες εργασίας. Αντιδρούσαν στις προσπάθειες απόλυσης φωνα με τα στοιχεία που καταγράφονταν επισήμως! Ενώ υπάρχουν και άλλα στοιχεία, που λένε άλλα... Όταν το κατάστημα δεν πλήρωνε το ΙΚΑ σύμφωνα με τους ώρες που εργαζόταν οι εργαζόμενοι (εκκρεμεί καταγεγραμμένων 6 εργαζομένων στο ΙΚΑ), άλλα έλεγαν οι συμβάσεις, άλλα γινόταν στη πραγματικότητα. Όταν το κατάστημα δεν έκοβε πάντα αποδείξεις κλπ. Δηλαδή στην ουσία γλίτωνε τα έξοδα από εδώ και από εκεί, οι εργαζόμενοι είχαν αναλάβει το μέρος εξόδων του

τη «πιάτσα». Προηγήθηκαν όμως εκκαθαρίσεις στα αλλά καταστήματα, από τα όρια έδωξαν τα «αντιδραστικά στοιχεία» και στο τέλος χτύπησαν το κατάστημα της Κυψέλης. Η υπόθεση έχει φτάσει στα δικαστήρια. Παλιό κόλπο ροκανίσματος του χρόνου, όταν μπαίνουν υποθέσεις στα γρανάζια της γραφειοκρατίας και όποιος αντέξει... Όλα αυτά αποθαρρύνουν δυστυχώς τους εργαζόμενους να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους. Αλλά ενθαρρύνουν όμως τους εργοδότες. Οι εργαζόμενοι της PIZZA Fan της Κυψέλης είναι αποφασισμένοι να παλέψουν μέχρι να δικαιωθούν όσο δύσκολο και αν είναι αυτός ο δρόμος.

Το χειρότερο είναι σε όλα αυτά, ότι οι εργαζόμενοι πληρώνουν τελικά την ύψη με το άμεσο ή έμμεσο τρόπο. Αναγκάζονταν να προσφέρουν λεγόμενες «επιπρόσθετες» εργασίες στους εργοδότες χωρίς να πληρώνονται. Να δουλεύουν υπερωρίες χωρίς να πληρώνονται, να προσφέρουν τα μηχανάκια τους κλπ. Και να μην ασφαλιζονται κανονικά, να μην παίρνουν ακόμα και τα δεδουλευμένα! Αφού το σύστημα επιτρέπει με λίγη φαντασία τους εργοδότες να μη το κάνουν εάν το θέλουν! Εν τω μεταξύ όμως «Η πρακτική κάποιων από τους οφειλέτες, από τους οποίους όλα αυτά τα χρόνια το Ελληνικό Δημόσιο δεν μπόρεσε να εισπράξει ούτε ένα ευρώ, ήταν σχετικά απλή: εξέδιδαν πλαστά και εικονικά τιμολόγια εισπράττοντας παράνομα τον ΦΠΑ αλλά ταυτόχρονα φέσωναν και τα ασφαλιστικά ταμεία καθώς δεν πλήρωναν σε εισφορές ούτε ένα ευρώ για τους υπαλλήλους τους που απασχολούσαν...

Εφημερίδα «Πρώτο θέμα» (<http://www.protothema.gr/politics/article/95843/se-roioysphgan-na-xarisoyn-24-dis-eyro/>) Σε άρθρο της «Σε ποιους πήγαν να χάσουν 24 δισ. ευρώ» λέει: «Από τη μία η κυβέρνηση μειώνει τους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων και των συνταξιούχων και από την άλλη σβήνει τα χρέη εταιρειών και επιχειρηματιών που τις προηγούμενες δεκαετίες ωφελήθηκαν σε βάρος του κράτους». Και παρά κάτω μεταξύ άλλων εταιρειών οφειλετών αναφέρεται: ΠΙΤΣΑ ΦΑΝ. Έχει οφειλές που υπερβαίνουν τα 2,5 εκατ. ευρώ. Η απάντηση της PIZZA Fan εδώ όποιον πείθει: Διαμαρτυρία της PIZZA FAN για το δημοσίευμα της εφημερίδας «Το Πρώτο Θέμα» της 17ης Δεκ. 2010 (<http://online-pressblog.blogspot.gr/2010/12/pizza-fan-17-2010.html>) Οι εργαζόμενοι της καταστήματος της PIZZA Fan Κυψέλης είχαν κάνει καταγγελία στο ΙΚΑ που αφορούσε την περίοδο 2007-2010. Από το ΙΚΑ ακόμα ούτε φωνή, ούτε ακρόαση... Φαίνεται πως δεν «βλέπει η πεθερά» και όλα καλά. Εν τω μεταξύ όμως πάλι οι εργαζόμενοι κλήθηκαν να πληρώνουν τα «χαράτσια» και να σώσουν και την χώρα! Της εταιρείας που δουλεύουν, είναι υποχρεωμένοι εδώ και καιρό να «σώζουν».

Εργαζόμενοι στην Pizza Fan

ΑΔΕΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΔΟΜΑ ΑΔΕΙΑΣ

Τι ισχύει με βάση την εργατική νομοθεσία

Σύμφωνα με την εργατική νομοθεσία, οι εργαζόμενοι οι οποίοι συνδέονται με σύμβαση ή σχέση εργασίας ορισμένου ή αορίστου χρόνου, δικαιούνται να λάβουν ετήσια άδεια με αποδοχές από την έναρξη της απασχόλησής τους σε συγκεκριμένη επιχείρηση. Η άδεια αυτή χορηγείται από τον εργοδότη αναλογικώς (ποσοστό) με βάση το χρονικό διάστημα που απασχολήθηκε ο εργαζόμενος στον εργοδότη αυτό. Δηλαδή για 12 μήνες συνεχούς απασχόλησης ο εργαζόμενος δικαιούται άδεια 20 εργάσιμων ημερών επί πενθημέρου εβδομαδιαίας εργασίας και 24 εργάσιμων ημερών, επί εξαημέρου. Μάλιστα, πλέον έχει καταργηθεί ο βασικός χρόνος εργασίας-αναμονής (12 μήνες), τον οποίο έπρεπε να συμπληρώσει ο εργαζόμενος στον ίδιο εργοδότη για να δικαιούται την άδειά του. Οπότε εάν κάποιος εργαζόμενος, μέχρι τη λήξη του έτους (31 Δεκεμβρίου) έχει απασχοληθεί λιγότερο από δώδεκα μήνες, έχει πλέον δικαίωμα να του χορηγηθεί άδεια η οποία υπολογίζεται αναλογικά. Ως ημέρες άδειας υπολογίζονται μόνο οι εργάσιμες ημέρες. Δεν συμπεριλαμβάνονται δηλαδή στις ημέρες άδειας οι Κυριακές και οι αργίες, καθώς και οποιαδήποτε άλλη μη εργάσιμη ημέρα του μισθωτού (π.χ. Σάββατο), οι οποίες εμπίπτουν στο χρονικό διάστημα στο οποίο ο μισθωτός κάνει χρήση της άδειας του.

Ο εργοδότης, λοιπόν, υποχρεούται μέχρι τη λήξη του πρώτου ημερολογιακού έτους, εντός του οποίου προσελήφθη ο εργαζόμενος, να χορηγήσει σε αυτόν, τμηματικά, την αναλογία της κανονικής του. Υπενθυμίζεται ότι, σε περίπτωση μη χορήγησης από τον εργοδότη λόγω υπαιτιότητάς του (άρνηση, πταισίμα, αμέλεια), της άδειας που δικαιούται ο εργαζόμενος εντός του ημερολογιακού έτους, υποχρεούται να καταβάλλει σ' αυτόν τις αντίστοιχες αποδοχές αδειάς με προσαύξηση 100%.

Όταν ο εργαζόμενος συμπληρώσει δώδεκα μήνες εργασία η άδεια αυξάνεται κατά 1 εργάσιμη ημέρα. Ο εργοδότης υποχρεούται μέχρι τη λήξη του δεύτερου ημερολογιακού έτους να του χορηγήσει αναλογικώς ή ολόκληρη την άδεια που φτάνει μέχρι τις 21 εργάσιμες ημέρες για τους εργαζόμενους με πενθήμερο και τις 25 εργάσιμες ημέρες για τους εργαζόμενους με εξαήμερο. Κατά το τρίτο ημερολογιακό έτος, καθώς και τα επόμενα, ο μισθωτός δικαιούται να λάβει ολόκληρη την άδειά του σε κάθε χρονικό σημείο του έτους αυτού. Η άδεια αυτή θα φτάσει τις 22 εργάσιμες ημέρες για τους εργαζόμενους με πενθήμερο ή τις 26 εργάσιμες ημέρες για τους εργαζόμενους με εξαήμερο, εάν έχουν συμπληρωθεί 2 έτη απασχόλησης μέσα στο τρίτο ημερολογιακό έτος. Οι μισθωτοί με προϋπηρεσία τουλάχιστον 10 έτη στον ίδιο εργοδότη ή 12 έτη σε οποιοδήποτε εργοδότη δικαιούνται 25 εργάσιμες ημέρες άδειας, για όσους είναι με πενθήμερο, ή 30 εργάσιμες ημέρες άδειας, για όσους είναι με εξαήμερο, με αποδοχές. Επίσης οι μισθωτοί, μετά τη συμπλήρωση 25ετούς υπηρεσίας ή προϋπηρεσίας, δικαιούνται 1 εργάσιμη ημέρα παραπάνω, δηλαδή 26 ημέρες για τους εργαζόμενους με πενθήμερο και 31 ημέρες για τους εργαζόμενους με εξαήμερο. Ο εργοδότης υποχρεούται να χορηγεί την άδεια μέχρι 31 Δεκεμβρίου εκάστου ημερολογιακού έτους, με τις συνέπειες που προαναφέρθηκαν στην περίπτωση μη χορήγησής της.

ΚΑΤΑΤΜΗΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΙΑΣ

Η εργατική νομοθεσία αναγνωρίζει μόνο δύο εξαιρετικές δυνατότητες κατάτμησης της άδειας του εργαζομένου. Πρώτον ο εργοδότης μπορεί, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, λόγω σοβαρής και επείγουσας ανάγκης της επιχείρησης, να χορηγήσει την άδεια

σε τμηματικά σε δύο περιόδους εντός του έτους, ενώ η πρώτη περίοδος δεν μπορεί να είναι μικρότερη των έξι εργάσιμων ημερών (σε εξαήμερη εργασία) ή πέντε σε πενθήμερη. Η δεύτερη περίπτωση κατάτμησης της άδειας, επιτρέπεται μετά από αίτηση του εργαζομένου, όπου και είναι δυνατόν να χορηγηθεί η άδεια σε περισσότερες των δύο περιόδων αρκεί να περιλαμβάνει τη χορήγηση ενιαίου τμήματος αδειάς 10 εργάσιμων ημερών επί πενθημέρου ή 12 εργάσιμων ημερών επί εξαημέρου εβδομαδιαίας εργασίας.

ΑΠΟΔΟΧΕΣ

Ο εργαζόμενος δικαιούται στη διάρκεια της άδειάς του τις αποδοχές που θα έπαιρνε αν εργαζόταν κανονικά με πλήρη απασχόληση. Στις αποδοχές αυτές συμπεριλαμβάνονται όλα τα καταβαλλόμενα επιδόματα και οι προσαυξήσεις. Ο εργοδότης υποχρεούται να προκαταβάλλει, τις αποδοχές και το επίδομα αδειάς στον εργαζόμενο στην αρχή της άδειας.

ΕΠΙΔΟΜΑ ΑΔΕΙΑΣ

Ο εργαζόμενος, δικαιούται επίσης επίδομα αδειάς, το οποίο είναι ίσο με τις αποδοχές των ημερών άδειας, με ανώτατο όριο το ½ του μισθού για τους αμειβόμενους με μισθό ή τα 13 ημερομίσθια για τους αμειβόμενους με ημερομίσθιο. Ο εργοδότης υποχρεούται να προκαταβάλλει τις αποδοχές και το επίδομα άδειας στον εργαζόμενο στην αρχή της άδειας. Αυτό σημαίνει ότι ο εργαζόμενος θα πρέπει να απαιτήσει να πάρει το επίδομα αδειάς, αλλά και τις αποδοχές του μήνα. Σε διαφορετική περίπτωση ο εργαζόμενος μπορεί να προσφύγει στην Επιθεώρηση Εργασίας.

Για τα παραπάνω αξίζει να υπογραμμιστεί πως ισχύουν για όλους τους μισθωτούς που απασχολούνται με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, είτε πρόκειται για συμβάσεις αορίστου χρόνου, είτε περί συμβάσεων ορισμένου χρόνου, είτε πρόκειται περί υπαλλήλων είτε περί εργατών, είτε πρόκειται περί ωρομισθίων, είτε περί μηνιαία εργαζόμενων με πλήρες ωράριο και ακόμη ισχύουν και εφαρμόζονται μάλιστα ακόμη και στην περίπτωση που πρόκειται για σύμβαση μαθητείας (όπως στην περίφημη περίπτωση των συμβασιούχων stage).

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥ

Απαγορεύεται η απόλυση κατά τη διάρκεια της άδειας του μισθωτού από τον εργοδότη μάλιστα δεν επιτρέπεται ην απόλυση για οποιοδήποτε λόγο. Σε περίπτωση που γίνει, θεωρείται άκυρη. Ωστόσο, από την άλλη, από τον νόμο απαγορεύεται η απασχόληση του μισθωτών κατά τη διάρκεια της άδειάς τους.

Επίσης ο χρόνος χορηγήσεως των αδειών καθορίζεται κατόπιν συμφωνίας μεταξύ μισθωτών και εργοδότη ωστόσο οι μισοί τουλάχιστον από τους εργαζόμενους πρέπει να πάρουν άδεια μέσα στο χρονικό διάστημα από 1 Μαΐου μέχρι 30 Σεπτεμβρίου. Επίσης ο εργοδότης υποχρεούται να χορηγήσει την άδεια εντός δύο μηνών από το χρονικό σημείο κατά το οποίο διατυπώθηκε το σχετικό αίτημα. Τέλος κάθε εργοδότης οφείλει να τηρεί ειδικό βιβλίο αδειών, οι σελίδες του οποίου πρέπει να φέρουν τα στοιχεία της επιχείρησης, την ένδειξη «Βιβλίο αδειών» και να περιλαμβάνει τις παρακάτω στήλες: Ονοματεπώνυμο μισθωτών, ημερομηνία πρόσληψης, αριθμός δικαιούμενων ημερών αδειάς, χρονολογία έναρξης και λήξης χορηγηθείσας αδειάς, αποδοχές αδειάς, επίδομα αδειάς. Ειδικώς, οι αποδοχές αδειάς και το επίδομα αδειάς συμπληρώνονται στο σύνολό τους μέχρι το τέλος του σχετικού ημερολογιακού έτους λήψης της κανονικής άδειας. Τα ανωτέρω στοιχεία πρέπει να είναι στη διάθεση των Επιθεωρητών Εργασίας του Σ.Ε.Π.Ε.

Τι είναι ο Τεχνικός Ασφαλείας

Την Παρασκευή 8/5/2015 γίνεται ανάφλεξη και ακολουθεί έκρηξη στα διυλιστήρια του Ασπρόπυργου και συγκεκριμένα στον όμιλο Ελληνικά Πετρέλαια (ΕΛΠΕ), ιδιοκτησίας του μεγαλοκαπιταλιστή Λάτση. Από αυτό το ανθρώπινο λάθος όπως αναφέρει χαρακτηριστικά η διοίκηση, τραυματίζονται 6 άνθρωποι, εκ των οποίων οι 4 χάνουν τη μάχη με τη ζωή. Τα ονόματά τους Αντώνης Αβράμπος, Μπάμπης Δευτεραίος, Ντελίλι Ραμαντάν και Κώστας Μαγγούρας. Έρχονται να προστεθούν και αυτοί, στην τεράστια λίστα τραυματισμένων και δολοφονημένων εργατών, από τις συνθήκες εργασίας που επικρατούν στις επιχειρήσεις του καθάρματος Λάτση.

Την ίδια στιγμή που οι μνημονιακές πολιτικές έχουν τσακίσει τους εργαζόμενους, έχουν φτωχοποιήσει μεγάλα κομμάτια της κοινωνίας, τα ΕΛΠΕ παρουσιάζουν για το 2013 αυξημένο κύκλο εργασιών 8,9 δις ευρώ, ενώ το τελευταίο τετράμηνο του 2014 κατέγραψαν την υψηλότερη κερδοφορία όλων των εποχών. Πώς λοιπόν η συγκεκριμένη εταιρεία, σ' αυτές τις εποχές καταφέρνει να έχει τόσο τεράστιο πακτωλό κερδών; Ο τρόπος είναι γνωστός για τους καπιταλιστές χρόνια τώρα, και όπως συνέβη και στις τωρινές συνθήκες που οδήγησαν στην δολοφονία των 4, μέχρι τώρα, εργατών. Από το 2012 και έπειτα, έχουν σταματήσει οι επίσημες καταγραφές ατυχημάτων στα ΕΛΠΕ, καθώς ο τρόπος μέτρησης του ΙΚΑ δεν ήταν ορθός και όπως λένε δεν υπάρχει η τεχνολογία να ακολουθηθεί ο ορθός τρόπος. Όπως συμπληρώνουμε εμείς: μάλλον δεν υπάρχει η τεχνολογία για να χτυπήσει ο συναγερμός την ώρα του ατυχήματος, έτσι κύριε Λάτση; Είναι πραγματικά αποκρουστικές οι συνθήκες εργασίας που επικρατούν στα ΕΛΠΕ. Η εντατικοποίηση της εργασίας, με ωράρια που όμως μας πληροφορούν εργαζόμενοι φτάνουν πολλές φορές και το 18ωρο, τα ανύπαρκτα μέτρα ασφαλείας, η τρομακτική πίεση για να τελειώσει το έργο νωρίτερα (έως

και ζοημέρες), ο πενιχρός μισθός, τα πρόστιμα που μπαίνουν στους εργαζόμενους αν τυχόν ξεποστάσουν λίγο από την δουλειά και βγάλουν τα γυαλιά τους, όλα αυτά συντελούν σ' ένα κλίμα τρομοκρατίας από την εργοδοσία προς τους εργάτες, που μόνο σκοπό έχει την αύξηση των κερδών του κεφαλαίου πάνω στα πτώματα αυτών, οι οποίοι εργάζονται για να παράγουν τον πλούτο τους.

Μέσα σ' αυτό το οργανωμένο έγκλημα που έχει στήσει η ντόπια αστική τάξη, είναι πιο αναγκαίο από ποτέ, να οργανωθεί μαχητικά η τάξη μας, από τα κάτω. Οι στάσεις εργασίας και οι στείρες ανακοινώσεις των κλαδικών συνδικάτων μετάλλου, ζώνης (ΠΑΜΕ) είναι φανερό ότι ούτε καν νοηλούν τους εργοδότες και σε καμία περίπτωση δεν πλήττουν το κεφάλαιο και την παραγωγή. ΓΙΑ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΤΟ ΔΙΑΡΚΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑ ΠΡΕΠΕΙ να απαιτηθούν από όλους τους εργαζόμενους, μόνιμους και εργολαβικούς.

- Σταθερό 8ωρο για όλους. ΟΧΙ στις εξαντλητικές υπερωρίες.

- Κοινός μισθός για μόνιμους εργαζόμενους σε εργολάβους

- Κανένας εργαζόμενος, ειδικά από εργολάβους, χωρίς κρατική εκπαίδευση και πιστοποίηση για γνώση των μέτρων ασφαλείας σε τέτοιους χώρους δουλειάς.

ΑΥΤΕΣ ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΔΕΝ ΘΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΕΣ.

ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΔΙΑΤΕΘΕΙΜΕΝΟΙ ΑΛΛΟ, ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΝΑ ΠΟΤΙΖΕΙ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΚΡΑΤΩΝ

Κόκκινη Γραμμή – Εργατική Σύσκεψη

Κομμουνιστική Ομάδα Λαϊκή Αντεπίθεση

Τι είναι ο Τεχνικός Ασφαλείας (ΤΑ), ποια είναι η δουλειά του;

Δουλειά του ΤΑ είναι η υγιεινή και η ασφάλεια στην εργασία (Υ.Α.Ε). Να εντοπίσει καταστάσεις και παράγοντες που θα μπορούσαν να προκαλέσουν εργατικό ατύχημα ή επαγγελματική ασθένεια, ασθένεια δηλαδή που οφείλεται στο είδος και τις συνθήκες της εργασίας. Στη συνέχεια να υποδείξει στις επιχειρήσεις τις διαδικασίες και τα μέσα προς εξάλειψη των καταστάσεων και παραγόντων αυτών. Οι υποδείξεις μπορεί να είναι είτε γραπτές είτε προφορικές. Τις γραπτές υποδείξεις καταχωρεί στο Βιβλίο Υποδείξεων Τεχνικού Ασφαλείας το οποίο είναι θεωρημένο από το Κέντρο Πρόληψης Επαγγελματικού Κινδύνου (ΚΕ.Π.Ε.Κ.), το τμήμα της Επιθεώρησης Εργασίας που είναι αρμόδιο για θέματα Υ.Α.Ε.

Ποιες εταιρίες πρέπει να έχουν Τεχνικό Ασφαλείας

Όλες οι εταιρίες που απασχολούν προσωπικό (ακόμα και ένα άτομο), με οποιαδήποτε σχέση μισθωτής εργασίας. Σε κάποιες περιπτώσεις ΤΑ μπορεί να είναι ο ίδιος ο εργοδότης, συνήθως όμως είναι υπάλληλος της εταιρίας ή εξωτερικός συνεργάτης. Οι ώρες απασχόλησης του ΤΑ σε κάθε περίπτωση εξαρτώνται από τον αριθμό των εργαζομένων και την επικινδυνότητα της εργασίας, με ελάχιστο της 25 ώρες ετησίως. Οι επιχειρήσεις οφείλουν να δηλώνουν στο ΚΕ.Π.Ε.Κ. και να κοινοποιούν στους εργαζόμενους τις ακριβείς ημέρες και ώρες που απασχολείται εντός της επιχείρησης ο ΤΑ, για παράδειγμα 10/1/2015 από 10:00 έως 12:30, είτε ο ΤΑ είναι υπάλληλος είτε εξωτερικός συνεργάτης.

Τι γνώσεις πρέπει να έχει ο ΤΑ.

Πολλές από τις υποδείξεις του ΤΑ βασίζονται στην απλή λογική που όχι σπάνια απουσιάζει, είτε λόγω της ρουτίνας είτε της πίεσης που ασκείται στους εργαζόμενους. Σημαντική είναι επίσης η γνώση από την εμπειρία ή τις κατάλληλες σπουδές. Σημαντικότερο όμως εργαλείο είναι η γνώση και η εφαρμογή της νομοθεσίας. Βασικός νόμος που αφορά την υγιεινή και ασφάλεια στην εργασία και περιγράφει τη δουλειά του ΤΑ είναι ο νόμος 3850/2010. Υπάρχει επίσης πληθώρα προεδρικών διαταγμάτων (ΠΔ) και Υπουργικών Αποφάσεων (ΥΑ) που εξειδικεύουν κατά περίπτωση. Για παράδειγμα το ΠΔ 16/1996 για τις προδιαγραφές ασφαλείας στους χώρους εργασίας, το ΠΔ 395/1994 που αναφέρει της προδιαγραφές ασφαλείας στη χρήση του εξοπλι-

σμού εργασίας, το ΠΔ 398/1994 για τη χρήση των Η/Υ. Ολοκληρωμένη νομοθεσία υπάρχει στο διαδίκτυο, δημοσιευμένη στο site του Ελληνικού Ινστιτούτου Υγιεινής και Ασφάλειας στην Εργασία (ΕΛ.ΙΝ.Υ.Α.Ε). Αν ψάχνουμε συγκεκριμένο νόμο απλά τον googleαρούμε.

Ποιοί είναι οι βασικοί παράγοντες κινδύνου που ελέγχει ο ΤΑ.

Στις απλές περιπτώσεις, σε επιχειρήσεις που απασχολούν υπαλλήλους γραφείου οι υποδείξεις του ΤΑ αφορούν την οργάνωση του χώρου εργασίας, την χρήση των Η/Υ, τις συνθήκες περιβάλλοντος εντός του χώρου εργασίας, τους χώρους υγιεινής και εστίασης, την ασφάλεια του ηλεκτρολογικού δικτύου, την αντιμετώπιση καταστάσεων εκτάκτου συνθηκών. Στις αποθήκη ελέγχεται επιπλέον η ασφαλή μεταφορά και αποθήκευση των φορτίων. Σε εταιρίες που χρησιμοποιούν μηχανολογικό και λοιπό εξοπλισμό, ο Τεχνικός Ασφαλείας ελέγχει την σωστή λειτουργία του εξοπλισμού, εάν λειτουργεί δηλαδή σύμφωνα με τις προβλέψεις του κατασκευαστή και αν υπάρχουν προστατευτικές διατάξεις όπου απαιτείται. Ελέγχει επίσης εάν γίνεται η προβλεπόμενη συντήρηση του, εάν οι εργαζόμενοι εκπαιδεύονται επαρκώς στη χρήση του και στην περίπτωση που απαιτείται πιστοποίηση του εξοπλισμού, εάν αυτή είναι διαθέσιμη.

Μπορεί ο Τεχνικός Ασφαλείας να επιβάλει στην επιχείρηση να υλοποιήσει τις υποδείξεις του.

Ο Τεχνικός Ασφαλείας δεν είναι επιθεωρητής, είναι σύμβουλος της επιχείρησης. Τυπικά δεν έχει αυτήν την δυνατότητα, ο ρόλος του είναι συμβουλευτικός. Βέβαια εάν οι υποδείξεις καταγραφούν στο Βιβλίο Υποδείξεων και η επιχείρηση δεν τις υλοποιήσει, θα έχει πρόβλημα σε περίπτωση που της γίνει έλεγχος από το ΚΕ.Π.Ε.Κ. Οι επιθεωρητές διαβάζουν πάντα το Βιβλίο Υποδείξεων και ζητάνε την συμμόρφωση της επιχείρησης στις υποδείξεις του ΤΑ. Τέτοιοι έλεγχοι γίνονται υποχρεωτικά εάν συμβεί εργατικό ατύχημα ή υπάρξει καταγγελία.

Τι πρέπει να κάνουν οι εργαζόμενοι.

Οι εργαζόμενοι καταρχήν οφείλουν να τηρούν τους κανόνες ασφαλείας εκτέλεσης της εργασίας και να απαιτούν από τις επιχειρήσεις να κάνουν το ίδιο. Συνήθως οι εργαζόμενοι τηρούν τους κανόνες ασφαλείας μόνο όσο τους

(ΤΑ), ποια είναι η δουλειά του;

βολεύει, όσο δεν τους ξεβολουεί καλύτερα και οι εργοδότες όσο δεν τους επιβαρύνει οικονομικά.

Σύμφωνα με το νόμο 3850/2010 άρθρο 4, οι εργαζόμενοι έχουν λόγο σε θέματα υγιεινής και ασφαλείας. Σε επιχειρήσεις που έχουν έως 49 εργαζόμενους μέσω εκλεγμένων εκπροσώπων, ενώ επιχειρήσεις με περισσότερους από 50 εργαζόμενους έχουν δικαίωμα να συστήσουν Επιτροπή Υγείας και Ασφάλειας στην Εργασία (ΕΥ.Α.Ε), ανεξάρτητα από την ύπαρξη ή όχι σωματείου.

Σε κάθε περίπτωση όταν διαισθάνονται σοβαρές ελλείψεις

στην Αττική υπάρχουν τέσσερα ΚΕ.Π.Ε.Κ. Στην Αθήνα (Αγυσιόλου 10

στην Ομόνοια), Πειραιά, Ελευσίνας και Παλλήνης. Διευθύνσεις και τηλέφωνα υπάρχουν στο διαδίκτυο.

Ποιες εί-

και οι βασικές αρχές που διέπουν την ΥΑΕ

Κάθε εργαζόμενος πρέπει να είναι επαρκώς εκπαιδευμένος για την εργασία που κάνει και για τον εξοπλισμό και τα υλικά που χρησιμοποιεί και να γνωρίζει τους κινδύνους από την εργασία του. Η αρχή αυτή είναι γενική ισχύει σε κάθε εργασία ακόμα και για τις θέσεις γραφείου, ισχύει δηλαδή ακόμα και για τους κινδύνους από τη χρήση Η/Υ.

Η εργασία πρέπει να προσαρμόζε-

ται στον άνθρωπο και όχι ο άνθρωπος στην εργασία. Επίσης γενική αρχή που ισχύει σε κάθε εργασία. Εάν για παράδειγμα ένας υπάλληλος γραφείου είναι βραχύσωμος και

όταν κάθεται δεν ακουμπάνε τα πόδια του σωστό στο δάπεδο, συμβαίνει συχνά σε γυναίκες, η επιχείρηση οφείλει να παρέχει υποπόδια.

Η εργασία πρέπει να σχεδιάζονται και να εκτελούνται με τρόπο που να εξασφαλίζουν την μέγιστη ασφάλεια και την ελάχιστη καταπόνηση στους εργαζόμενους.

Η επιχείρηση οφείλει να παρέχει στους εργαζόμενους τα μέσα και την εκπαίδευση για να εκτελούν την ερ-

γασία τους με ασφάλεια και την κατά το δυνατόν ελάχιστη καταπόνηση.

Φυσικά σε εργασίες που από τη φύση τους έχουν επικινδυνότητα είτε λόγω του εξοπλισμού, είτε λόγω

χημικών κτλ τα παραπάνω αποκτούν βαρύνουσα σημασία και η μη τήρηση τους θα έχουν σοβαρές επιπτώσεις για την επιχείρηση σε περίπτωση καταγγελίας και φυσικά σε περίπτωση ατυχήματος

Στις 8/5 στα διυλιστήρια του Ασπρόπυργου, στον όμιλο ΕΛΠΕ συμφερόντων Λάτση, γίνεται ανάφλεξη την ώρα που γίνονται επισκευαστικές εργασίες και τραυματίζονται βαριά 6 εργαζόμενοι. Λίγες μέρες μετά, στις 19/5, οι εργάτες Χ. Δευτεραίος και Ρ. Ντελίλι, υπέκυψαν στα τραύματά τους. Το γεγονός αυτό αποτελεί μια ακόμα δολοφονική ενέργεια της εγχώριας αστικής τάξης, που στο βωμό της συσσώρευσης πλούτου δε διστάζει να πατήσει επί πτωμάτων, εντατικοποιώντας τους ρυθμούς εργασίας και αδιαφορώντας συνειδητά για τις συνθήκες και τα μέτρα ασφαλείας.

Οι εργαζόμενοι στα ΕΛΠΕ δουλεύουν πολλές υπερωρίες σε ένα πολύ επικίνδυνο περιβάλλον υπό την πίεση της παράδοσης των εργασιών. Τις επικίνδυνες εργασίες επιλέγουν να τις κάνουν με φθηνό και λειψά εκπαιδευμένο προσωπικό εργολάβων, γεγονός που αυξάνει τους κινδύνους για ατυχήματα κατακόρυφα.

Οι δολοφονίες αυτές αποκαλύπτουν για ακόμα μία φορά την εγκληματική φύση του καπιταλισμού και τον τρόπο που κερδοφορούν τα αστικά καθάρματα μέσω της υπερεκμετάλλευσης της εργατικής τάξης.

Σε μια περίοδο που η τάξη μας δέχεται αδυσώπητη επίθεση από το κεφάλαιο, που στο όνομα των υπερκερδών του κάθε χρόνο εκατοντάδες εργάτες σκοτώνονται, τραυματίζονται ή κρωτηριάζονται στα κάτεργα της μισθωτής σκλαβιάς, μοναδικό μας καθήκον είναι να οργανώσουμε και να οξύνουμε την πάλη μας για την ταξική αντεπίθεση, κρατώντας ζωντανή τη μνήμη των νεκρών μας.

Γι' αυτό σήμερα, ως ελάχιστη ενέργεια, πραγματοποιήθηκε δυναμική παρέμβαση στα κεντρικά γραφεία των ΕΛΠΕ στο Μαρούσι.

ΛΑΤΣΗ ΔΟΛΟΦΟΝΕ

Η ΤΑΞΙΚΗ ΜΑΣ ΟΡΓΗ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ ΑΠΟ ΠΑΝΩ ΣΑΣ

ΚΟΚΚΙΝΗ ΓΡΑΜΜΗ – ομάδα για την εργατική αντεπίθεση
αναρχική ομάδα ΡΟΥΒΙΚΩΝΑΣ

Ο αγώνας ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας συνεχίζεται

Την Κυριακή 1η Νοέμβρη άνοιξαν και πάλι τα μαγαζιά. Με αφορμή αυτό το γεγονός το συντονιστικό δράσης, η ορθοστασία και αλληλέγγυοι πραγματοποίησαν κινητοποίηση στην Ερμού καλώντας τους εργαζόμενους να συμμετάσχουν στην απεργία που κύρηξε η ομοσπονδία καθώς και τους καταναλωτές να μην ψωνίζουν ημέρα Κυριακή. Το **Συντονιστικό δράσης ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας και στα «απελευθερωμένα» ωράρια** προχώρησε σε απεργιακές περιφρουρήσεις σε εμπορικά καταστήματα του κέντρου όπως Public, Πλαίσιο, Zara, H&M, Wind κ.α. Στη συνέχεια, λίγο μετά τη 1μμ ακολούθησε η απεργιακή διαδήλωση που κινήθηκε από την αρχή της Ερμού μέχρι το Μοναστηράκι.

